

Nr. 02

05.12.2025

CĂTRE:	Consiliul de Presă al Republicii Moldova Chișinău, str. București 41, etajul 4 www.consiliuldepresa.md
PETIȚIONAR:	Irina Selevestru , administrator autorizat, E-mail: irina.selevestru@justice.md Adresa pentru corespondență: mun. Chișinău, str. Gheorghe Asachi, 44, of. 02
JURNALISTA VIZATĂ	Julietta Savițchi Autor investigații www.crime-moldova.md Adresa: mun. Chișinău, șos. Hîncești 74

CERERE

privind examinarea respectării normelor deontologice în materialele publicate pe site-ul www.crimemoldova.md

A. PREAMBUL:

1. Subsemnata, Irina Selevestru, în calitate de administrator autorizat și persoană vizată direct de articolul publicat pe site-ul www.crime-moldova.com, formulez prezenta plângere în temeiul art. 8 din Codul Deontologic al Jurnalistului din Republica Moldova, solicitând examinarea conținutului acestui material din perspectiva respectării normelor etice și profesionale de către autor.

B. CIRCUMSTANȚE DE FAPT ȘI DREPT:

2. Pe portalul Crime-Moldova la data de **2 decembrie 2025** a fost publicat articolul „Cât de experți sunt experții Consiliului de experți și

experte?”, autoarea **Julieta Savițchi**. Link: <https://crime-moldova.com/2025/12/02/cat-de-experti-sunt-expertii-consiliului-de-experti-si-experte>.

3. Înainte de a reflecta dezacordul meu cu prevederile articolului sus-menționat, Vă comunic faptul că consider că un portal de știri ar trebui să își definească și să își respecte un scop clar: informarea corectă și obiectivă a publicului, educarea cetățenilor cu privire la aspecte juridice și economice esențiale, precum și transmiterea adevărului, fără distorsionări, manipulări sau interpretări părtinitoare.
4. Stimați membri ai Consiliului de Presă, solicit examinarea conformității cu normele Codului Deontologic al Jurnalistului din Republica Moldova a articolului publicat la data de **02 decembrie 2025**, de către Julieta Savițchi, intitulat:

„ Cât de experți sunt experții Consiliului de experți și experte?”¹

Examinarea este necesară în contextul în care articolul face referiri directe la numele subsemnatei, fiind indispensabil a se verifica dacă, în redactarea și difuzarea acestuia, au fost respectate normele privind **echilibrul jurnalistic, verificarea faptelor, obligația jurnalistului de a întreprinde demersuri pentru a colecta informații din surse credibile și citabile, oferirea dreptului la replică**, astfel cum sunt prevăzute de Codul Deontologic al Jurnalistului.

// Încălcarea de către jurnalist a obligației de separare a opiniilor de fapte (art. 2.18 – 2.22)

5. Prin prezenta, doresc să semnalez faptul că materialul publicat conține afirmații nefondate și formulări cu caracter calomnios, care încalcă în mod direct normele prevăzute de Codul Deontologic al Jurnalistului și standardele profesionale privind informarea corectă a publicului.
6. Materialul include supoziții prezentate drept fapte, utilizând un limbaj acuzator („scheme”, „executat”, „prinși în plase”, „învinuiți în dosare penale”) fără a fi furnizate dovezi, surse verificabile sau context

¹ Link către articol: <https://crime-moldova.com/2025/12/02/cat-de-experti-sunt-expertii-consiliului-de-experti-si-experte/>

factual. Astfel de formulări aduc atingere reputației persoanelor vizate, a subsemnatei inclusiv și contravin principiilor esențiale ale jurnalismului, printre care obligația de verificare a informațiilor din cel puțin două surse independente, înainte de publicare, respectarea echilibrului și imparțialității, prin prezentarea tuturor părților implicate, interdicția de a utiliza limbaj injurios sau defăimător, responsabilitatea de a nu induce în eroare publicul prin speculații sau exagerări.

7. Astfel, în materialul publicat a fost inclus următorul pasaj: „Recunosc că am rămas profund uimită de schemele și toate întorsăturile lor, de sângele rece cu care i-au executat pe cei prinși în plasele lor. O să dau nume: Irina Selevestru, Natalia Onichevici, Natalia Gârleanu, Dumitru Cucu, Ruslan Vasiliev, Tatiana Bostan, Sergiu Guțu, Nicolae Bostan, Timoșin și încă vre-o doi din anturajul lor. Majoritatea din ei fiind învinuiți în dosare penale.”
8. Acest text conține afirmații cu caracter evident calomnios, formulate fără probe, fără context și fără respectarea principiilor profesionale obligatorii în activitatea jurnalistică. Materialul prezintă simple supoziții și evaluări subiective drept fapte certe, utilizând un limbaj grav incriminator („scheme”, „executat”, „prinși în plase”, „învinuiți în dosare penale”) care poate afecta reputația persoanelor menționate.
9. Prin formulările jurnalistei, nu s-a realizat evitarea limbajului tendențios, defăimător sau menit să inducă ideea de culpabilitate a persoanelor vizate, nu s-a asigurat echilibrul și imparțialitatea, prin includerea punctelor de vedere ale persoanelor vizate și nu s-a respectat demnității și reputației persoanelor, evitând acuzațiile fără fundament.

// Încălcarea normelor 2.15, 2.16 și 2.17 privind verificarea faptelor + normelor cu privire la obligația jurnalistului de a respecta dreptul la replică (art. 2.31)

10. În materialul publicat apare următorul pasaj: „*Dar să revenim la administratorii de insolvență. Recent au fost publicate nouă decizii ale Consiliului de experți și experte, în baza plângerilor lui Selevestru, Onichevici, Primii doi administratori sunt învinuiți în două dosare penale legate de insolvența frauduloasă.*”

11. Această afirmație reprezintă o încălcare clară a normelor privind verificarea informațiilor, prevăzute de Codul Deontologic al Jurnalistului, din următoarele motive:
12. Conform 2.15: „Jurnalistul verifică, de regulă, informațiile din cel puțin două surse independente una de alta. Jurnalistul publică doar informațiile pe care, în urma verificărilor, le consideră veridice.”
13. Afirmația privind existența unor „dosare penale legate de insolvența frauduloasă” nu este susținută de nicio sursă oficială, nu este însoțită de documente, declarații instituționale sau referințe verificabile.
14. Formula este prezentată ca fapt, fără dovada minimei verificări juridice. Prezentarea ca fapt cert a unei presupuse „infracțiuni” inexistente ca atare în Codul Penal al RM este o abatere gravă.
15. Totodată, conform art. 2.17: „Jurnalistul ignoră informația dacă, în urma verificării faptelor, aceasta se dovedește a fi falsă, manipulatorie sau irelevantă pentru tema abordată.”
16. Noțiunea de „insolvență frauduloasă” nu există în Codul penal și nu reprezintă o infracțiune definită de legislație.
17. Atribuirea acestui termen unor persoane și conectarea lui cu „dosare penale” reprezintă publicarea unei informații false, care trebuia eliminată în urma verificării minime a legislației. Astfel, în legislația penală în vigoare nu există o infracțiune denumită „insolvență frauduloasă”: Nu se regăsește în Codul penal; Nu există vreo normă incriminatoare sub această formulă; Termenul este utilizat în mod impropriu și induce publicul în eroare. Prin folosirea unor afirmații neverificate, prin prezentarea unor informații false ca fiind fapte certe și prin interpretări eronate ale legislației, jurnalista a încălcat în mod evident articolele **2.15, 2.16 și 2.17** ale Codului Deontologic.
18. Atunci când un material jurnalistic face referire la persoane menționate în contexte penale, jurnalistul este obligat să ofere informații clare, exacte și complete privind statutul persoanei vizate, natura acuzațiilor aduse etc.
19. În asemenea situații, jurnalistul are și obligația legală și deontologică **de a solicita persoanei vizate punctul de vedere**, oferindu-i posibilitatea **reală și efectivă de a exercita dreptul la replică**. Acest drept este prevăzut în Legea nr. 64/2010 și reprezintă o garanție esențială împotriva publicării unor informații incomplete sau denaturate. Solicitarea dreptului la replică trebuie să fie clară, formulată în mod profesionist și să se refere în mod direct la afirmațiile contestate. Publicarea unor acuzații cu conotații penale, fără acordarea acestui drept, constituie o încălcare suplimentară a normelor deontologice și legale.

20. Lipsa acestor precizări reprezintă o abatere gravă, **deoarece lasă loc interpretărilor, induce ideea de vinovăție** și afectează reputația celor menționați. Această prezentare imprecisă și nefundamentată contravine principiilor jurnalismului responsabil, inclusiv normei privind acuratețea relatării și prezumția de nevinovăție.
21. Prin urmare, modul în care au fost prezentate informațiile nu doar că încalcă articolele 2.15–2.17 referitoare la verificarea faptelor și obligația jurnalistului de a nu crea confuzie asupra situației juridice a persoanelor; de a nu confunda terminologia juridică; de a nu insinua existența unor vinovății inexistente sau neprobate.
22. În articolul menționat se mai indică : „ *M-au găsit vinovată și de faptul că am scris că Irina Selevestru este fondatoare a organizației neguvernamentale care a fondat clubul de lupte Garuda. Informație preluată din surse deschise, Agenția Servicii Publice, și la care am dat link activ.* ”
23. Jurnalista trebuie să înțeleagă faptul că, chiar dacă o informație apare în spațiul public, aceasta nu devine automat veridică. În acest caz, informația este eronată. Eu, Irina Selevestru, nu sunt și nu am fost niciodată fondatoarea clubului sportiv „Garuda”. Această afirmație este falsă și tendențioasă. În realitate, nu am deținut niciodată calitatea de fondator al clubului. Singura funcție pe care am exercitat-o a fost aceea de administrator provizoriu, desemnată exclusiv în contextul depunerii unei cereri introductive într-un proces de insolabilitate, și doar pentru o perioadă limitată: 15 aprilie 2024 – 25 aprilie 2024. Jurnalistul are obligația să verifice informațiile difuzate din surse oficiale, complete și independente, nu doar dintr-o „sursă deschise” sau informații interpretate greșit. Exemple de surse oficiale și publice, disponibile pentru verificare/comparare: OpenMoney.md; B2BHint.com etc.
24. Nerespectarea acestor standarde profesionale reprezintă o abatere gravă de la principiul verificării informației, afectând imparțialitatea, corectitudinea și credibilitatea materialului jurnalistic.
25. Astfel, informația conform căreia Irina Selevestru este fondatoarea clubului „Garuda”² este într-adevăr falsă.
26. Aceste afirmații ridică serioase suspiciuni de încălcare a normelor privind verificarea faptelor. În primul rând, articolul 2.15 din Codul

² <https://crime-moldova.com/2025/06/24/pro-europeanul-ion-ceban-si-luptatorii-lui-grisa-bulgaru-cronica-unui-eveniment-care-nu-a-avut-loc/>

Deontologic prevede că jurnalistul este obligat să verifice informațiile din cel puțin două surse independente una de cealaltă și să publice doar informații pe care, în urma verificărilor, le consideră veridice. În cazul de față, informația a fost prezentată ca fapt cert, deși se bazează pe o singură sursă, iar autoarea însuși recunoaște indirect acest lucru prin formularea: „În unele surse deschise...”, dar a indicat un singur link, sursa din care s-a informat.

27. Autoarea articolului afirmă: „Am fost învinuită că nu le-am dat dreptul la replică. Mă rog, s-au plâns petiționarii și adevărații experți trebuie să-i creadă. Am video cum îi rog pe acești petiționari să se expună, iar ei fie că nu-mi răspund deloc, fie că îmi zic verde în ochi că nu sunt obligați să-mi spună ceva sau că nu le permite legea. Culmea e că unele înregistrări video se regăsesc chiar în articolele contestate la Consiliu. (...) Am video cum sun la ușă, sun la telefon ca să vorbesc cu cei care s-au plâns că nu le-am dat dreptul la replică.”
28. Referitor la aceste afirmații, menționez următoarele: Filmarea invocată nu constituie solicitare legală de drept la replică. Video-ul prezentat în articolul publicat, în care apar eu, nu reprezintă o solicitare a dreptului la replică conform prevederilor Legii nr. 64/2010 și nu are nicio legătură cu conținutul articolelor în care am fost menționată. În înregistrare: nu mi s-a adresat nicio întrebare concretă privind informațiile difuzate în articole, nu am fost informată că interacțiunea ar constitui o solicitare oficială de replică, iar abordarea a fost realizată pe coridoarele instanței de o persoană terță, fără calitate profesională în raport cu materialele jurnalistice contestate. Toate acestea contravin procedurii minime legale. Deși articolele sunt semnate exclusiv de jurnalista Julieta Savițchi, în video apare o altă persoană — Anatol Mătășaru, care nu este autorul articolelor, nu are calitate editorială, nu este identificat ca jurnalist, mă abordează improvizat, în spațiul unei instanțe, fără nicio întrebare punctuală.
29. Această metodă este improprie practicii jurnalistice și nu poate substitui procedura legală de exercitare a dreptului la replică.
30. Apare firesc întrebarea legitimă: Ce legătură are Anatol Mătășaru cu articolul semnat de Julieta Savițchi și pentru care dintre cele ~20 de materiale publicate mi s-ar fi solicitat o replică?
31. Dreptul la replică trebuie solicitat: de către jurnalistul care a publicat informația, în mod clar, referindu-se la afirmațiile exacte care

necesită comentariu, într-un termen rezonabil, prin metode profesionale, nu prin filmări improvizate.

32. Afirmațiile precum: *„Am video cum îi rog să se expună”, „nu mi-au răspuns”, „am fost la ușă, am sunat la telefon”* sunt neadevărate, raportat la situația mea. Prezenta cerere demonstrează că nu am fost niciodată contactată în mod real, oficial sau conform procedurii legale pentru solicitarea unui drept la replică, filmarea invocată nu reprezintă o solicitare conformă a acestui drept, metoda folosită este o încercare artificială de a crea aparența respectării obligațiilor profesionale.
33. Întrucât articolul face în mod expres trimitere la subsemnata, Irina Selevestru, cu indicarea că aș fi *„învinuită în dosare penale”*, iar ulterior autoarea încearcă să justifice publicarea materialului prin afirmația: *„Dar, este vorba de dosare penale, de învinuiți. Iar voi ați constatat că informația nu corespunde realității.”*, se impune o precizare esențială: statutul procesual al unei persoane nu anulează obligațiile jurnalistului. Chiar dacă o persoană ar fi bănuită, învinuită, inculpată sau chiar condamnată, acest fapt nu exonerează jurnalistul de obligația fundamentală de a publica informații exacte, verificate și corecte. A sugera contrariul ar însemna eludarea oricăror standarde deontologice. Normele jurnalistice se aplică indiferent de statutul procesual al persoanei vizate. Nicio lege, niciun cod deontologic și nicio practică editorială nu permite publicarea de informații false, atribuirea unor infracțiuni inexistente, prezentarea de afirmații neverificate ca fapte certe sau distorsionarea realității pe motiv că persoana este *„învinuită”*.
34. Jurnalistul are o obligație sporită de precizie în contexte penale.
35. Când sunt menționate persoane în legătură cu posibile cauze penale, standardul profesional este și mai strict. Articolele 2.15–2.17 privind verificarea faptelor devin obligatorii în mod absolut. Codul Deontologic prevede că jurnalistul trebuie să respecte prezumția de nevinovăție, să evite limbajul incriminator, să se asigure că informațiile sunt corecte, verificabile și conforme realității judiciare și să nu creeze confuzii privind statutul juridic al persoanei.
36. Statutul procesual nu anulează drepturile persoanei la protecția reputației.
37. A sugera că, odată ce o persoană este *„învinuită”*, se pot publica informații incorecte reprezintă o deturnare gravă a principiilor jurnalistice, o încălcare a dreptului la reputație și a prezumției de

nevinovăție și o justificare artificială a unui comportament editorial neprofesionist. Nicio normă legală nu prevede că jurnalistul poate renunța la verificarea informațiilor pe motivul existenței unei anchete penale.

38. Argumentul autoarei, potrivit căruia existența unor „dosare penale” ar justifica publicarea unor informații false, este neîntemeiat, contrar legii, contrar Codului Deontologic și lipsit de fundament jurnalistic. Calitatea procesuală a unei persoane nu oferă jurnalistului permisiunea de a publica neadevăruri, de a dezinforma sau de a fabrica acuzații inexistente.
39. Autoarea articolului afirmă în continuare: *„Și mai este un aspect. Grupul de administratori, căruia i-ați oferit o ocazie minunată să deschidă șampania, nu s-a mulțumit cu verdictele domniilor voastre, multstimăți experți și experte. A început discreditarea mea în presă, elogiindu-vă pe voi.”* În sprijinul acestei afirmații, autoarea indică linkul: <https://noi.md/md/societate/administratorii-de-insolventa-multumesc-consiliului-de-presa-pentru-corectitudine>. Cu privire la acestea, aduc următoarele concretizări:
40. Potrivit Dicționarului explicativ, termenul „discreditare” înseamnă a face pe cineva să își piardă considerația, încrederea sau reputația, având sensul de compromitere sau calomniere. Pentru a exista „discreditare”, trebuie să existe afirmații negative, denigratoare, neîntemeiate, menite să afecteze imaginea cuiva.
41. Analizând articolul indicat de autoare, se constată că textul nu conține nicio afirmație care să se încadreze în definiția termenului „discreditare”. Articolul se limitează la a reproduce informații obiective, rezultate dintr-o decizie oficială a Consiliului de Presă, privind examinarea unor plângeri și constatarea unor încălcări ale Codului deontologic de către portalul crime-moldova.md și jurnalista Julieta Savițchi. În articol sunt citate punctual concluziile Consiliului de Experți și Experte, inclusiv obligația jurnalistului de a respecta prezumția de nevinovăție, necesitatea de a prezenta opinia tuturor părților relevante și evitarea limbajului incriminator în relatările despre dosare penale sau investigații judiciare.
42. Textul publicat nu conține atacuri personale, insulte, atribuiri de fapte neadevărate sau comentarii menite să compromită jurnalista. Este vorba despre reproducerea unei decizii oficiale a unei instituții de autoreglementare profesională, care are competența legală de a constata încălcări ale normelor deontologice și de a formula

recomandări către mass-media. Astfel, prezentarea concluziilor unei autorități profesionale nu poate fi calificată drept „discreditare”, întrucât nu reprezintă o opinie subiectivă, ci rezultatul unei proceduri formale.

43. Din aceste motive, afirmația autoarei potrivit căreia ar fi avut loc „discreditarea sa în presă” nu are fundament. Articolul citat nu reproduce nicio informație denigratoare, ci doar consemnează conținutul unei decizii a Consiliului de Presă, instituție recunoscută pentru rolul său în monitorizarea respectării Codului Deontologic al jurnalistului. Informațiile sunt obiective, verificabile și se referă exclusiv la constatările oficiale ale acestui organism, fără a depăși limitele unei relatări factuale.

// Încălcări deontologice cu referire la acuratețea informației – art. 2.2. Codul Deontologic

44. Autoarea articolului afirmă: *„În context, vreau să adaug că nu sunt singura hărțuită de acești administratori.”* Formularea este generalizatoare, lipsită de delimitări precise și acuză în bloc „administratorii” menționați anterior, inclusiv pe mine, prin simpla asociere cu lista de nume prezentată în același material.
45. În ceea ce mă privește, nu am hărțuit pe nimeni, iar atribuirea acestei conduite printr-o generalizare nejustificată este profund eronată și prejudiciabilă. Folosirea pluralului „acești administratori” creează impresia că toate persoanele enumerate anterior ar fi implicate într-un comportament de tip hărțuire, fără a fi prezentate fapte concrete, situații specifice, probe sau circumstanțe verificabile care ar putea fundamenta o asemenea acuzație. O astfel de asociere este contrară normelor elementare deontologice privind acuratețea informațiilor și individualizarea responsabilităților.
46. Codul Deontologic prevede că jurnalistul are obligația să descrie faptele cu precizie, să evite generalizările care pot prejudicia persoane neimplicate și să nu atribuie comportamente negative în absența unor dovezi clare. Utilizarea termenului „hărțuire” într-un context lipsit de specificitate este o acuzație gravă, cu încărcătură juridică și morală, iar aplicarea ei asupra unui grup de persoane, fără verificare și fără delimitare individuală, încalcă obligația jurnalistului de a nu induce în eroare publicul și de a nu afecta reputația celor vizați.

47. Prin urmare, asocierea numelui meu cu pretinse acte de „hărțuire”, în lipsa oricărui fapt concret sau a unei situații documentate, reprezintă o afirmație nefondată și o încălcare a normelor profesionale privind exactitatea, responsabilitatea și respectarea demnității persoanelor.
48. Asigurarea **acurateții informației** reprezintă una dintre obligațiile fundamentale ale jurnalistului. Codul Deontologic prevede în mod expres că informațiile publicate trebuie să fie **corecte, verificate și prezentate fără distorsiuni**, iar jurnalistul este responsabil pentru exactitatea fiecărei afirmații pe care o difuzează.
49. În materialul contestat, această obligație nu a fost respectată. Au fost prezentate drept fapte reale informații inexacte sau neverificate, au fost utilizate formulări generale care induc în eroare și au fost atribuite persoanelor vizate conduite și calități necorespunzătoare realității.

C. CONCLUZII ȘI SOLICITĂRI

50. În lumina tuturor celor expuse mai sus, consider că articolul publicat la **02 decembrie 2025** pe platforma „Crime Moldova cu Julieta Savițchi”³ încalcă multiple prevederi ale Codului Deontologic al Jurnalistului din Republica Moldova⁴, afectând atât corecta informare a publicului, cât și reputația subsemnatei. Analiza articolelor invocate relevă următoarele încălcări:
- **Art. 2.15, 2.16 și 2.17** – privind obligația jurnalistului de a verifica faptele, de a utiliza minimum două surse independente și de a indica expres atunci când informația nu este verificată;
 - **Art. 2.18 – 2.22** - încălcarea de către jurnalist a obligației de separare a opiniilor de fapte
 - **Art. 2.30** – privind interdicția difuzării informațiilor false sau manipulative și obligația de remediere a acestora;
 - **Art. 2.2** - Jurnalistul întreprinde demersuri pentru a colecta informații din surse credibile și citabile.
 - **Art. 2.31** – privind obligația legală și deontologică de a solicita persoanei vizate punctul de vedere, oferindu-i posibilitatea reală și efectivă de a exercita dreptul la replică.

³ <https://crime-moldova.com/2025/12/02/cat-de-experti-sunt-expertii-consiliului-de-experti-si-experte/>

⁴ <https://consiliuldepresa.md/ro/page/codul-deontologic-al-jurnalistului-din-r-moldova>

51. Având în vedere toate cele expuse, consider că modul în care jurnalista a selectat, formulat și prezentat informațiile depășește limitele unei investigații jurnalistice responsabile și echilibrate. Materialul se bazează pe **informații neverificate, prezentate fără justificare și cu utilizarea unor termeni improprii sau inexacti**, ceea ce a condus la **denaturarea realității și la inducerea în eroare a publicului.**
52. De asemenea, jurnalista **nu a solicitat punctul de vedere al persoanei vizate**, omisiune care contravine obligației profesionale de a asigura pluralitatea opiniilor și dreptul la replică. Toate aceste elemente demonstrează încălcarea condițiilor elementare ale unei practici jurnalistice corecte și a normelor deontologice aplicabile.
53. Regret profund faptul că un material jurnalistic difuzat în spațiul public ignoră atât de evident standardele profesionale și principiile etice ce ar trebui să guverneze presa într-o societate democratică.
54. Consider că jurnalismul responsabil nu poate fi realizat prin speculații, concluzii nefondate, ci doar prin respectarea strictă a principiilor deontologice și a regulilor fundamentale ale profesiei. Din aceste motive, mă adresez Consiliului de Presă, solicitând examinarea atentă a aspectelor invocate și adoptarea unei decizii corecte și echitabile cu privire la comportamentul profesional al **doamnei Julieta Savițchi**, în conformitate cu normele **Codului Deontologic al Jurnalistului.**
55. Prin prezenta, în temeiul cap. V, VI ale Regulamentului de activitate a Consiliului de Presă, solicit respectuos Consiliului de Presă examinarea acestui caz și constatarea încălcării prevederilor Codului Deontologic al Jurnalistului și anume:
- Art. 2.15, 2.16 și 2.17 – privind obligația jurnalistului de a verifica faptele, de a utiliza minimum două surse independente și de a indica expres atunci când informația nu este verificată;*
- Art. 2.18 – 2.22 - încălcarea de către jurnalist a obligației de separare a opiniilor de fapte*
- Art. 2.30 – privind interdicția difuzării informațiilor false sau manipulative și obligația de remediere a acestora;*
- Art. 2.2 - Jurnalistul întreprinde demersuri pentru a colecta informații din surse credibile și citabile.*

Art. 2.31 – privind obligația legală și deontologică de a solicita persoanei vizate punctul de vedere, oferindu-i posibilitatea reală și efectivă de a exercita dreptul la replică.

- 56. De asemenea, solicit recomandarea, conform competențelor Consiliului, a măsurilor necesare pentru restabilirea corectitudinii informaționale și pentru prevenirea unor asemenea abateri pe viitor de către jurnalista Julieta Savițchi.**

Cu considerație,

Irina SELEVESTRU

05/ decembrie / 2025